

הבור בחרמון (השבחה)

באחד מימי החנוכה, ביום קר מאוד, יצאתי עם משפחתי לטיפוס על החרמון. כבר מרחוק ראינו את הכיפה הלבנה של החרמון. כשהגענו לאזור ההר כבר נראה השלג האמיתי. התחלנו ליצור כדורי שלג ולהעיף זה על זה. בינתיים הלכו הוריי לשכור ציוד טיפוס להחלקה על השלג.

רקע
זמן
מקום
דמויות

פתאום שמעתי רעש מוזר. ראיתי גוש של קרח נופל מן ההר ישר אליי. נפלתי לתוך מקום חשוך... 'לא רואים פה כלום', חשבתי לעצמי. שמעתי קולות. 'בוודאי מחפשים אותי', חשבתי. צעקתי לעזרה, אבל אני לא חושב ששמעו אותי. נעשה לי קר, התחלתי לפחד. אני לא יודע כמה זמן עבר, אבל פתאום ראיתי את אמא שלי בוכה. חיבקתי אותה, וגם אני התחלתי לבכות. התעוררתי בבוקר במיטה שלי. החדר היה חם, והשוקו כבר חיכה לי.

גוף

אולי זה היה חלום, אבל התמונה על השולחן הוכיחה שזה היה אמיתי.

סיום